

Sygn. akt V CNP 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi K. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 29 sierpnia 2014 r.

w sprawie z powództwa E. B.-A.

przeciwko K. R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 sierpnia 2015 r.,

1) odrzuca skargę

**2) oddala wniosek powódki o zasądzenie kosztów
postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą pozwanego K. R. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 29 sierpnia 2014 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem wyroku niezgodnego z prawem (por.: postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., sygn. akt IV CNP 38/05, OSNC z 2006 r., nr 7 - 8, poz. 141; postanowienie SN z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt I CNP 19/05, nie publ.; postanowienie SN z dnia 23 września 2005 r., sygn. akt III CNP 5/05, nie publ.; postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2005 r., sygn. akt III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym wyrokiem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym. Tak rozumianego obowiązku skarżący nie spełnił, powołując się jedynie na załączone do skargi

wezwanie do zapłaty, ponieważ przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość jej wystąpienia w przyszłości. Należy też zauważyć, że koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet gdyby zostały już uiszczone przed wniesieniem skargi, nie stanowią szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. (zob.: postanowienie SN z dnia 26 czerwca 2008 r., sygn. akt I CNP 47/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 23 sierpnia 2007 r., sygn. akt I BP 24/07, nie publ.; postanowienie SN z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06 nie publ.; postanowienie SN z dnia 27 lipca 2006 r., sygn. akt II BP 11/06, OSNP z 2007 r., nr 15 - 16, nr 223).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien wykazać, że od zaskarżonego wyroku nie przysługuje środek prawny, za pomocą którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, nie publ.). Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Nie chodzi tylko o skargę kasacyjną, ale także o skargę o wznowienie postępowania oraz o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności (zob. postanowienie SN z dnia 24 lipca 2008 r., sygn. akt I CNP 50/08, nie publ.). Skarżący uzasadniając, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wykazał jedynie niedopuszczalność skargi kasacyjnej, ale nie przeprowadził analizy prawnej możliwości skorzystania z innych środków prawnych.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 398⁷ § 1 zdanie 1 k.p.c. w zw. z art. 424¹² k.p.c. strona przeciwna może wnieść odpowiedź na skargę do sądu, który wydał zaskarżone

orzeczenie albo wprost do Sądu Najwyższego, jeżeli akta sprawy zostały już przedstawione temu sądowi. Termin do wniesienia odpowiedzi na skargę wynosi dwa tygodnie od doręczenia jej odpisu skargi.

Odpowiedź powódki na skargę została wniesiona w przepisany terminie, bezpośrednio do Sądu Najwyższego, jednak przed przedstawieniem akt sprawy (doręczenie odpisu skargi w dniu 16 stycznia 2015 r. - k. 14, nadanie odpowiedzi na skargę w dniu 20 stycznia 2015 r., koperta k. 22, przedstawienie akt sprawy w dniu 2 lutego 2015 r. - k. 15). Ponadto, zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c. w toku sprawy pełnomocnicy profesjonalni doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami, a do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się dowód doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą. Pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Zasada ta dotyczy również odpowiedzi na skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Powódka tego obowiązku nie spełniła w należyty sposób. Do odpowiedzi na skargę została jedynie dołączona niepoświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pocztowego dowodu nadania (k. 21). Taka kserokopia nie może zostać uznana za dowód istnienia oryginału o odwzorowanej treści i formie. Z tych przyczyn wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania nie może zostać uwzględniony.